

A postás cserebogár

Egyszer volt, hol nem volt, élt a kerek erdőben egy cserebogár.

Azért hívták cserebogárnak, mert a dolgait mindig elcserélte. Ez nem is lett volna olyan nagy gond, ha nem ő lett volna a kerek erdő postása. Egy nap a kis cserebogarat az erdő királya megbízta egy feladattal, még hozzá azzal, hogy a katicabogárnak vigyen el egy meghívót. A katica a kerek erdő közepén az ötös számú házikóban élt, ám a cserebogár a kerek erdő széli ház felé indult el a levéllel. Ebben a házban a morgó medve, a ravasz róka és a falánk farkas élt. A kis cserebogár mit sem sejtve vidáman kopogott be az ajtón. A házból rémisztően mély hangok hallatszottak ki. A bogaracska nagyon megrémült, elővette a levelet, és akkor vette észre, hogy kerek erdő közepe 5. cím van ráírva. Nem volt mit tennie, hirtelen kinyílt az ajtó, és ott állt vele szemben a három fenevad.

A három fenevad közül morgó medve azt mondta:

- Mind a hármunktól külön kapsz egy feladatot.

Ravasz róka kezdte:

- Mássz fel az üveghegyre, és onnan hozd le az aranypálcát!

A cserebogár fel is mászott, de azt a pálcát egy hosszú szakállú kecske őrizte. A cserebogár azt kérdezte a kecskétől:

- Mit tehetek annak érdekében, hogy megkapjam a pálcát?

- Ültessél nekem egy fej káposztát! – mondta a kecske.

A cserebogár pillanatok alatt készen lett a feladattal. A kecske elégedett volt a munkájával, ezért odaadta neki az aranypálcát. A bogár büszkén vitte le a hegyről. Mikor leért, akkor a róka nagyon megdicsérte.

Másodikként jött a morgó medve. A medve azt kérte, menjen el az erdőbe, és hozzon neki egy csupor mézet. A bogárka addig ment, míg nem talált egy méhkast. Hosszú idő elteltével talált egyet, megkérdezte a méhkirálynőt:

- Kedves méhkirálynő, hadd kérjek tőled egy csupor mézet.

A méhkirálynő ezt felelte:

- Ha hozol egy virágszálat, akkor adok neked mézet.

A cserebogár kiment a rétre, ott szedett egy szál virágot. Visszament a méhkaéhoz, és odaadta a virágot. A királynő nagyon örült, adott is egy csupor mézet. Mikor hazaért, a medve nagyon elégedett volt.



Harmadikként a falánk farkas következett, aki azt kérte a cserebogártól, hogy hozzon neki egy malacot. A cserebogár először megrémült, de az ijedség után volt egy remek gondolata, és útra indult. Elment a legközelebbi faluba, ahol volt egy kicsi, de kővér malac. Kukoricával lassan odacsalta a farkas házához, mikor odaértek, a farkas rögtön fel is falta a malacot. A cserebogarat mindannyian megdicsérték, és továbbengedték. Akkor végre elvitte a levelet a katicához.

Azóta a cserebogár kétszer is megnézi a levelet, hogy pontosan kinek szól. Itt a vége, fuss el véle!

Bársony Boglárka (5.a)

Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium

Zalaegerszeg